

Forfatter: Quaade, George Joachim

Titel: BREV TIL: Rosenørn-Lehn, Otto Ditlev FRA: Quaade, George Joachim (1877-04-08)

Citation: Quaade, George Joachim: "BREV TIL: Rosenørn-Lehn, Otto Ditlev FRA: Quaade, George Joachim (1877-04-08)", i *Det nordslesvigske Spørgsmaal, 1864-1879 - aktstykker og breve til belysning af den danske regerings politik (3. bind)*, Henrik Koppels, s. 513. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001825006-003-shoot-L0018250060030350.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: *Det nordslesvigske Spørgsmaal, 1864-1879 - aktstykker og breve til belysning af den danske regerings politik (3. bind)*

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Kammerherre Quaade, *Gesandt i Berlin, til Udenrigsminister Baron Rosenørn-Lehn. Berlin'8. April 1877.*

Deres Excellence,

Jeg var igaar i et mindre Middagsselskab hos Statssecretairen, og efter Bordet, da jeg befandt mig ene med Hs. Excellence i et Sideværelse, førte han Samtalen hen paa den Interpellation, det slesvigske Medlem af den tydske Rigsdag, Herr Krüger-Bevtoft, vil stille, naar fornævnte Forsamlings Møder nu gjenoptages efter Ferien. ¹⁾

Denne Interpellation, sagde Herr von Bülow, var den herværende Regjering meget lidet velkommen. Man vilde overordentlig nødtigt give Anledning til at den Animositet som havde hersket i Danmark mod Tydskland, erholdt fornyet Næring, eller overhovedet til Nogetsomhelst som kunde virke mindre heldigt paa det gode Forhold mellem de tvende Nabolande; men paa Grund af Tidspunktet paa hvilket Interpellationen fremkom, frygtede han for at det ikke vilde blive muligt at besvare den anderledes end paa en Maade som ikke vilde findes tilfredsstillende for de danske Interesser. Og det var ikke alene Øieblikket for Interpellationens s. 514Indbringelse som var uheldigt, men hvad der ogsaa vanskeliggjorde Rigsregjeringens Stilling ligeoverfor de Hensyn den, ved Besvarelsen, ønskede at tage til den danske Regjering, var at Interpellationen kun var bleven mulig ved notorisk rigs fjendtlige Rigsdagsmænds Understøttelse.

33

Deres Excellence vil let forstaae, at der ikke for mig var Meget at svare herpaa, naar det først var givet, at den herværende Regjering var uvillig stemt mod Interpellationen. Jeg kunde altsaa kun udtale, at jeg vilde finde det høist beklageligt, om Besvarelsen skulde blive ugunstig for den danske Opfattelse af Forholdene, og derfor haabede jeg, at denne Besvarelse vilde blive afgivet af Statssecretairen selv, da Ingen bedre end han vilde være baade istand og villig til at undgaae en uheldig Realitets-Discussion. Dette Sidste ansaae Herr v. Bülow imidlertid ikke for muligt, ligesom det heller ikke endnu var afgjort, om han eller en Commissair vilde komme til at besvare Interpellationen; og idet han derpaa gik over til i Almindelighed at omtale ovennævnte tractatlige Bestemmelse, ¹⁾ sagde han, at han i sin Tid, umiddelbart efter dens Vedtagelse, havde tænkt sig at den strax vilde blive bragt til Udførelse, hvilket havde kunnet skee uden Vanskelighed og med et i alle Henseender gunstigt Resultat for Danmark; men da han meddeelte denne sin Tanke til den daværende preussiske Ministerpræsident, havde han erholdt til Svar at det ikke var muligt. ²⁾ For Øieblikket vare Vanskelighederne ikke mindre; og hvad særligt den omhandlede Interpellation angik, saa var den rettet mod det tydske Riges Integritet. Her bemærkede jeg at, ihvorvel Tydskland besad hele Slesvig, saa var dette dog ikke begrundet i Tractaten. Før denne havde Preussen og Østerrig vel været Besiddere af Hertugdømmet, men dog kun Medbesiddere, og ved Tractaten var Østerrigs Andeel kun betingelsesviis bleven s. 515overdraget til Preussen. Fyrst Bismarck havde ogsaa, da den preussiske Landdag, ved at antage Lovforslaget om Hertugdømmernes Incorporation, undlod at tage Hensyn til det af Regjeringen i Forslaget indsatte Forbehold angaaende Dele af Slesvig, udtrykkelig erklæret, at dette ikke kunde blive af Virkning for Regjeringens internationale Forhold. Denne Bemærkning imødegik Statssecretairen ikke; men han anførte, med Hensyn til Ordningen af det nordslesvigske Spørgsmaal, den Indvending som saa ofte er fremkommen fra forskjellige Sider, at en Deel af Befolkningerne i de nordslesvigske Stæder er tydsk; og da jeg herpaa havde svaret, at det vel forholdt sig saaledes, men at det maatte erindres, at disse nuværende tydske Undersaatter af det tydske Rige ere forhenværende danske Undersaatter, og at de saaledes eventl. ikke ligefrem vilde blive afstaaede til et fremmed Land, endte Samtalen med at Statssecretairen yttrede, at det havde været meget ønskeligt, om Afgjørelsen allerede havde fundet Sted i 1864 ved Conferencen i London.

Jeg tilføier at saavel Statssecretairens Yttringer i og for sig, som den Maade hvorpaa han udtalte sig, paa mig have efterladt det Indtryk, at det var hans eneste og oprigtige Hensigt, at forebygge, at der hos den danske Regjering skulde blive vakt Mistillid til den herværende Regjeringens Hensigter ved det Svar som fra dennes Side vil blive afgivet paa den Krügerske Interpellation; men afseet herfra, har jeg dog ikke kunnet undertrykke en Frygt for at der i Anledning af denne Interpellation, om ikke fra den tydske Regjering, saa dog fra enkelte Medlemmer af den tydske Rigsdag, muligen vil fremkomme Udtalelser, som kunne blive af foregribende Betydning for en fremtidig Ordning af det omhandlede Anliggende.

Quaade.

Depeche Nr. 6, modtaget 10. April 1877.

33*